

רחל מרחלת על כל העולם

החלק המצליח

כלה וכלכלה

אתם יודעים שהבעל של **אסתר רייכ** **שטאט** נמצא בארץ קוראים לו **אברהם רייכשטאט**. אם אתם לא יודעים, והוא בא לבקר את החתונה של אחיו. הוא מלוכב כרגיל בתלבושת פליי בוי מצוחצחת. מכנסיים עבים, חגורת עור עבה, ועניבות צבעוניות. עם כל התלבושת היפה הזאת הוא לא נותן בשום אופן ראיונות ל עיתונאים. כך הוא הצהיר בפני כל מי שלא רצה לראיין אותו.

"אולי אני אכנס מסיבת עיתונאים", הוא הפסיד בזילזול. "אני עוד לא יודע. זה תלוי בעיתונאים", כלומר, איך הם יתנהגו. מה השתנה אצל הזוג **עופרים** מאז שי עזבו את הארץ בפעם האחרונה, ביום ה עממאות האחרון? "כועסים עלינו", אמר מד

העופרים

רייכשטאט, וכרגיל כותבים דברים לא יפים. אשתו נמצאת עכשיו בבגליה. היא עסוקה בהסרת קופרודוקציה בלגית-הולנדית צרפתית. על מה? על הזוג **עופרים**. למה החלק השני של הזוג לא משתתף בהסרתה? "כי אני הייתי צריך לבוא לחתונה של אחי", גומר החלק.

על אשתו הוא מספר: "היא בהחלט יפה תה בזמן האחרון. היא קונה חליפות בלי טוף אצל **בלנסיינה**. קשה לטפור אותן. יש לה פוני קצר כמו **לביטלס**, אבל בהופעות היא חובשת פיאה ארוכה. השגעון שלה ממשיך להיות בעלה, והשגעון שלי הוא לראות אותה משתגעת אחרי בעלה".

מה הוא יכול להגיד על הזוג באופן כללי? "אנחנו צועדים במקום הראשון בי מצעד הפיזיולוגים בגרמניה, אוסטריה, הולנד ובלגיה, ועכשיו אחרי שקיבלנו פרס, נהיה ראשונים אולי גם בצרפת."

"אנחנו נשואים כבר שבע שנים ניסו לעשות בינינו כל מיני משברים, אבל לא הצליחו. אנחנו זוג מאושר לגמרי. אני רוצה לצייץ בפני כל המשמיעים אותנו, שי אנחנו גרים בניו יורק, לא בברלין".

"האם אסתר רייכשטאט באמת כל כך מצליחה כמו שאומרים עליה?" שאלתי אותו. "אנחנו מצליחים", הוא ענה לי.

באוניברסיטה, אלא גם ששניהם בני מושד כות השרון — היא מכפרסבא והוא מ הרצליה.

למרות כל הדברים המשותפים האלה, הם לא הבחינו במשותף תיכף ממבט ראשון. זה לקח קצת זמן. היא הכירה אותו ארבעה חודשים אחרי שהתחילה ללמוד, הם חקרו איש את רעותו במשך שנה, ואז החליטו להתחתן. לא ידוע איך יתנהלו חייהם משותפים, אבל מה שכן ברור, זה שמתוך הנוחה המשפחתי שלהם יבקעו במשך כל שעות היים והלילה מלגנות סוערות של החיפושיות. הבעל משוגע אחריהן.

ואם אתם חושבים שאלה הם כל המאורי עות המשמחים שיקרו השבוע לבנות הממי שלה, הרי אתם טועים. עומד לפנינו עוד מאורע חשוב אחד. אפילו יותר חשוב מ קודמו. בתו של ראש ממשלת ישראל, לוי **אשכול**, עומדת גם היא להתחתן, בשעה טובה.

הבת המאושרת היא **עופרה אשכול**, ו הבעל המאושר שמו **ברוך הירשברג**. גם הזוג הזה החוודע באוניברסיטה. עופרה למדה שם שלוש שנים פסיכולוגיה, וברוך סיים השנה את לימודי הכלכלה שלו. הם יתחתנו כנראה בקיץ ואז גם לשרהאוצר בבחה וגם לשרהאוצר בעבר יהיו חתנים אקדמיים ובנות נשואות.

החיים - זה במה

נחום שליט הוא שחקן אוהל. אבל ה דראמות שלו על הבמה הן אפס לעומת הדראמות שלו בחיים. הוא לא מפסיק להתחן ולהתגרש ול התחתן ולהתגרש. כל החיים זה במה. בהתחלת הקריירה החתונתיה שלו הוא היה נשוי לזוהית שחורי, שחקנית. הוא התגרש ממנה והתחן עם תחיה הדר, עיתונאית. גם ממנה הוא התגרש, והתחתן עם ברוריה אכיעזר, רקדנית. הנשואין עם ברוריה הם נשואין אורי חיים. ולא רק אורחיים — אלא מכסיקאיים. כלומר — בלי השתתפות בני הזוג, אלא בהשתתפות מכתבים. הם בוצעו עלידי עורך הדין בן מנשה.

אבל נשואין אלה, למרות שהיו גם אז רחיים וגם מכסיקאיים, אינם מפריעים. כי שבוע האחרון אפשר היה לראות את האשה האזרחית כשהיא מסתובבת לבדה, ואת ה בעל האורחיה בחברתה של אשה גרושה — פלוס ילד.

שליט

וכך קיבלה צפירה את טבעת האירוסין שלה מאבא. מה יש? הבעל, שאינו יכול להרשות לעצמו לקנות יהלום לאשתו, הוא **זאב הולצמן**. הוא רק בן 24, וכבר מגיע לגובה של מטר שמר נים ושלוש. הם הכירו איש את רעותו ב אוניברסיטה. הוא למד שם, והיא טיילה בין הפקולטות.

בהתחלה, כשהיא רק נרשמה לאוניברסיטה, היא למדה אנגלית ומדעי המדינה. זה היה עוד באוניברסיטה של תל אביב. היא סיימה שם את השנה הראשונה והחליטה שתל אביב זה לא בשבילה, וגם מדעי המדינה לא. היא עברה לירושלים, והחלה ללמוד שם אנגלית וסוציולוגיה.

היא סיימה את השנה הראשונה באוניברסיטה בירושלים, ואז החליטה שהאנגלית היא גם כן לא בשבילה. היא המשיכה ללמוד סוציולוגיה בתוספת אמנות, עד לי שנה הבאה. בשנה הבאה היא בכלל אולי תעשה משהו אחר במקום אחר. היא תלמד אולי אנגלית בניו יורק, למשל.

עכשיו, בכל אופן, היא בירה הדבש. היא מבלה אותו במלון דולפינן. לאחר שתסיים אותו, תעבור לדירת השרד של שרהאוצר, יחד עם בעלה.

אבל כל זה לא ימשך זמן רב. לאחר שהיא תסיים את שנת הלימודים, וזה יהיה כנראה בקיץ, היא תסע עם בעלה לאוניברסיטת קולומביה. בינתיים — מה שבטוח, בטוח — מכין להם האבא דירת שיכון בי נווה אביבים.

הקשר שלהם הוא לא רק שהם לומדים

השבוע התבצעה בישראל מהפכה כלכלית חשובה. בתו של שרהאוצר התחתנה. ואם זו לא מהפכה כלכלית, הרי זו לפחות מהפכה במשפחה הכלכלית ביותר בארץ.

העלמה הצעירה לבית ספיר ערכה את החתונה שלה בצורה צנועה למדי. הקהל לא ידע את זה קודם, כי הזמינו אותה לבוא לרחוב המלון 30, וכל מי שיש לו פאר על הכתפיים, ניסה לנחש איזה מלון פאר יש שם. אבל כשהמוזמנים הגיעו ל מקום, הם גילו שאולי המזמין המפואר הוא בסך הכל בית לייטון.

לחתונה הכלכלית הזומנו רק קרובי ה משפחה והם היו רשאים להסתכל כיצד רביה שכונות, הרב יודיה פרנקל, משיא את בני הזוג. אבל לקוקטייל שנערך אחריה, הזומנו אלפיים איש. הכלה עצמה היתה כמו כללה: שמחה לבנה קצרה מלפנים ו ארוכה מאחור, וכשהיא צעדה בגאוה ו בירכה את הקרואים, נסרח אחריה שובל ארוך.

הכלה, **צפירה ספיר**, היא בתו הקטנה ביותר של השר. היא רק בת 22, אבל יש לה גם אח גדול שלומד באמריקה, ואחות נשואה. הגרה בוילה ליד האבא שלה, כי כפרסבא.

כי בדיוק כמו שספיר מסור למדינה, הוא גם מסור לבנותיו. ואולי אף למעלה מזה. הוא דואג להן, ומטפל בהן בכל לבו. עובד זה: כשהתברר שבעלה לעתיד של בתו ה קטנה אינו יכול להרשות לעצמו לקנות לאשתו לעתיד טבעת אירוסין עם יהלום אמיתי, לקח עליו השר ספיר את המשימה,

וישינסקי ועדן

להיות פקחית יותר

בחודשים האחרונים לא שמעתם שום דבר על **אילנה עדן** אבל אין זאת אומרת שהיא הפסיקה להתקיים. היא קיימת כמד, ואת קיומה היא עדיין ממשיכה לצידו של **שלמה וישינסקי**, ואפילו מופיעה איתו בהצגה הנקראת ירמיהו לא רוצה. ירמיהו הוא וישינסקי, ועדיין לא ברור מה בדיוק הוא לא רוצה.

הם במיקרה זוג על הבמה, ללא שום קשר עם מה שקורה להם בחיים. כך לפחות הם מצהירים. הוא קורא לה בהצגה לולו והיא קוראת לו ירמיהו. "אבל", הם אומרים, "אין לזה שום קשר לאיך שאנחנו מתנהגים מתוך לבמה". ובאמת בחיים היא לא קוראת לו אף פעם "ירמיהו".

הם יוצאים איש עם רעותו כבר שמונה חדשים. למה כל כך הרכה? הוא מסביר: "יש בה כל כך הרבה דברים, שלעולם לא אוכל לגמור אותם." היא גדולה ממנו בשנה, הוא בן 24 והיא כבר בת 25. אבל ההבדל הקטן בגילים לא מפריע להם, כי היא בעצם חסרת גיל. כך לפחות היא מעיזה על עצמה.

"תמיד הרגשתי את עצמי זקנה בת מאה, וגם צעירה בת שבע. אני מתכוננת לראיית החיים שלי." אבל מה היא רואה בראיית החיים שלה היא לא מספרת.

אחרי גירושה **מנסיים אלזני** היא עברה לגור לבדה בחדר הרקוק. אבל עכשיו היא חזרה לביתה. לא לבית בעלה, אלא לבית הוריה. הם גרים בבתיים, לבדם. האח האחד שלה נמצא על הים, כי הוא רביחובל. האחיות השניה שלה נמצאת על יד הים, כי היא אשתו של רביחובל.

מה היתה עושה אילו היתה עומדת שוב בהתחלת דרכה, עם הנסיון שיש לה עכשיו, האם היתה מתחתנת או לא? התשובה של אילנה היתה כרגיל פילוסופית-עיונית-מקורפתל: "הייתי מנסה להיות פקחית יותר ונבונה יותר. אבל לצערי לא תמיד זה עוזר."

מי שבא

של חיה. מנתחים לה את האף. מקצרים ומרימים אותו.

ביום אחר של השבוע, ביום החמישי, עשתה פרדריקה סגל גם היא מסיבה. לי מסיבה שלה היתה סיבה אחרת. היא נערכה לכבוד הריב שלה עם השותפים או יותר נכון, לכבוד סיומו של אותו ריב, שנמשך שלושה חודשים.

"למסיבה שלנו", סיפר הבעל, דוב סגל, "בא כל מי שהוא מישוה וכל מי שהוא שחושב את עצמו למישהו". גמרו שם חמישה ארגוני ויסקי ושבעה ארגוני שמפניה.

מי לא היה שם? היה הזוג שמוליק **קראוס ופירי בראפר**: היתה מלכה רזונבלוב לבדה, היתה **דיבה הכס**, שכאה כרגיל יפה ומפוארת, והיה נחום רז, שי הסתובב וסיפר לכולם בדיחות על בני גוריון.

רוי נתן, השותפה השלישית של ה דיסקוטק, לא באה. היא לא הזומנה. ותוך מכל האנשים החשובים הללו הסתובבו בין הקהל גם ממלאי מקומות של שגוריי בר זיל, ארגונינה, יפן ואמריקה. וכשהמסיבה נגמרה, סיכמה אותה פרדריקה: "למדתי משהו חשוב במסיבה הזאת. למדתי שיש בישראל שגוריות איטלנדיות".